UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXCI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

in C.de uſu.quas quottas ad hoc allegat Alex.ī apo
10 ſtil ad Bar.in d.§.apud labeonē:& † ideò quāuis con
ſuetudo, & obſeruātia in caſu occurrenti fuerit iniu
ſta, & cōtra prohibitionē bullæ, tamen debet ipſum
dominū Bindum ab incurſu pœnæ, & cenſuræ, vel
ſaltem à pęna temporali, & pecuniaria excuſare, ut
dicit gl. ī c.ſanè,in ver.antiqua cōſuetudo, de temp.
ord.& habetur etiam per gl.in d.c.denique, cum ibi
no.Nec prædictis obſtat,ꝙ ī bulla fuerit expreſsè de
rogatum conſuetudini contrariæ, ergo illa non de
bet excuſare,tū qa do.Bindus ſciuit, uel ſcire debuit
talem cōſuetudinē eſſe irrationabilē,& reprobatā à
bulla,cuius notitiā habuit,arg.no.per gl.in l.iniuria
rū,in fi.ff.de iniur.tū quia † derogatio cōſuetudinis,
11 quæ fit in literis,ſeu in lege, nō ſolū extēditur ad cō
ſuetudinē præteritā, & præſentem, ſed ēt ad futurā,
ut per Bar.poſt Dyn.in l.ſi mihi,§.fi.ff.de leg.1.Card.
in cle.ſtatutū,verſ quęrit ēt in 3.oppoſi.de electio.&
in c.cū.§.1.in 6.q.de exceſſ.præla.qa primo rñdetur,
12 q per quo cōiter cōſuetudo,& obſeruātia huiuſmo
di obſeruabatur,& pmiſſa cēſebatur,quāuis fortè in
foro cōſciētiæ nō excuſaret,tñ ſaltem in foro cōten
tioſo quoad pęnā temporalē excuſare debet per præ
dicta,& expreſsè p do.Card.in d.c.deniq;,in ult.col.
Secundo reſpōdeo,ꝙ licet cōſuetudo,cui fuit dero
gatum,cenſeatur eſſe ſublata quo ad tempus futurū,
tamen hoc debet intelligi reſpectu primæ conſuetu
13 dinis,ſtat ſi prima cōſuetudo fuerit extincta,& ſubla
ta,deinde aliis ſimilis iterum fuerit inducta,illa ſer
uari poterit,vt voluit gl.in cle.ſtatutum,in uer.con
ſuetudine,de electio.quam multum cōmēdat Abb.
in 2.col.pen.in uerſi.ſecundo membro,extra de ꝓ
14 ba.Vel & melius dicēdum eſt,† ꝙ licet per deroga
tionem conſuetudinis dicatur derogatum conſue
tudini etiam futuræ, & quoad tempus futurū quoad
effectū,vt illa vim legis habere non poſſit,nec ēt,ad
effectū, ut ad deciſionem cauſarum directè allegari
poſſit,iuxta l.de quibus,ff.de legibus,& ea,quæ in d.
c.1.extra de cōſuet. & in d.c.fruſtra habētur, tamen
quoad finē excuſandi aliquē à pęna tēporali,& pecu
niaria,quam ex trāſgreſſione legis incurriſſe dicere
tur,talis conſuetudo,quæ ex derogatione facta iniu
ſta,& irrationabilis fuit effecta, dūmodo ea nō eſſet
contra ius diuinū,erit attēdēda,& quoad hoc uires ha
bebit per prædicta,quæ aliter nō refero:Et ex his cō
cludo do. Bindum eſſe abſoluendum. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Clauſula in fine poſita, & maximè talis, quæ ſe expreſsè ad omnia præcedentia referat, debet referri ad omnia tàm proxima, quàm remota, & in principio poſita, & per illam omnia præcedentia reſtringuntur, & declarantur.*
2 *Verba præteriti temporis important ipſo iure adeò, quòd ſententia non requiratur.*
3 *Propter delictum ſi quis priuatur bonis fiſco acquirendis, an ipſo iure priuetur, & bona fiſco abſque ſententia, & alio facto acquirantur, & num. 5.*
4 *Dicta in lege relata cenſentur expreſſa in lege referente.*
6 *Dominia rerum fiſco abſque traditione aliqua acquiruntur, quod in alijs regulariter ſecus eſt.*
7 *Pœna ipſo iure à lege impoſita an intelligatur ſequuta iudicis declaratione, & num. 9.*
8 *Statutū pp delictū publicās, & cōfiſcās bona ipſo iure, poſtea diſponēs, quòd exequutio cōfiſcationis fiat ſine aliquibus cōdēnationibus, de quibus condēnationibus, & ſentētijs intelligatur.*
10 *Legatario etiam ignoranti acquiritur dominium rei legatæ abſque aliqua declaratione.*
11 *Idem in fideicommiſſario de rebus fideicommiſſi per hæredem grauatum alienatis, eueniente fideicommiſſi conditione.*
12 *Statutum tollitur per actum contrarium factum ab ijs, qui illud condere, & tollere poſſunt.*
13 *Proclama reſtringens ſtatutum dicitur ſtatutum.*
14 *Legem per epiſtolam condere, uel corrigere quis poſſit.*
15 *Reſtitutio ad bona fiſco ipſo iure acquiſita debet expreſsè, & ſpecialiter fieri.*
16 *Reſtitutio generalis ad bona iam alteri acquiſita non extenditur niſi expreſsè ad illa etiam facta fuerit.*

EPITOME.

Poena publicationis bonorum ipſo iure à ſtatuto in certo caſu cōtrafacienti impoſita ꝙ abſque aliqua ſententia etiam declaratoria intelligatur impoſita, & bona publicata, hic oſtenditur.

CONSILIVM CXCI.

Viſis ſcripturis mihi exhibitis, videlicet ſtatuto de vēditione, &c. proclamate facto uigore literarum Illuſtriſs. do. nec non reſcripto do. Paridi conceſſo, concludo ipſum do. Paridem incurriſſe pœnam dicti ſtatuti, & fuiſſe ipſo iure priuatum bonis poſitis in territorio, atque diſtrictu dicti Illuſtriſs. do. eaque fiſco, ſeu Cameræ illius fuiſſe ipſo iure abſque alia declaratione acquiſita: Et pro clariori intelligentia conſidero dictum ſtatutum ſub rub. de uenditione &c. continere tria capita, primum eſt quando ſubditus dicti Illuſtriſs. do. bona poſita ſub iuriſdictione illius, poſtquam factum fuit ſtatutum, uenderet, ſeu alienaret forenſi, & non ſubdito, & de hoc ſtatutum loquitur in prin. uſque ad §. & ſi aliquæ perſonæ, puniendo contrafacientes, & bona ipſo iure publicando, & hic non eſt caſus noſter ſimpliciter, niſi probaretur, ipſum do. Paridem, uel eius prædeceſſorē poſt ſtatutum factū emiſſe, uel aliter acquiſiuiſſe à ſubdito. Secundum caput, quod incipit à dicto §. uſque ad §. & prędicta omnia, eſt, quando aliquis forenſis, & nō ſubditus ante illud ſtatutum, & ante quam illud fuiſſet conditum, aliquo modo acquiſiuiſſet aliqua bona immobilia poſita in territorio, & ſub iuriſdictione dicti Illuſtriſs. do. aliter, quam per ſucceſſionem ab inteſtato, puta per emptionē, donationem, ſucceſſionē ex teſtamento, uel alium titulum, & hic etiam nō eſt caſus noſter. Tertiū caput eſt, quod inci
1 pit à §. & prædicta omnia, † ſe referendo tàm ad primum, q̃ ad ſecundum caput, vt colligitur ex illis verbis generalibus, & uniuerſalibus, & prædicta omnia iuxta l. iulianus, ī prin. & l. textoribus, ff. de leg. 3. nā clauſula in fine poſita, & maximè quando eſt talis, quæ ſe expreſsè referat ad omnia præcedentia, debet referri ad omnia tàm proxima, q̃ remota, & in principio poſita, & per illam omnia præcedentia reſtringuntur, & declarantur, l. talis ſcriptura, ibiq; Bar. ff. de leg. 1. l. fi. & ibi Bar. ff. de rebus dub. & in l. 1. C. de lib. præter. & in l. & ſi pepercerit, §. filius, ff. de libe. & poſthu. & per Abb. in c. ſecundo requiris, & c. inquiſitioni, de appell. & in c. cum dilecti circa fi. extra de donat. & hoc tertium caput ſtatuti diſponit, ꝙ ſi forenſis, & non ſubditus iuriſdictioni Illuſtriſs. do. ante ſtatutum factum, uel poſt acquiſiuerit aliqua bona immobilia, uel alia in dicto territorio ex titulo ſucceſſionis ab inteſtato, teneatur infra duos annos fieri diſtrictualis, aut infra biennium uendere dicta bona alicui ciui, uel diſtrictuali, alioquin ipſe in pœna ſupraſcriptas cadat, & bona ſint publicata, ut ſupra, & ſecundum ea, quæ mihi uerbo relata fuerunt, hunc eſſe caſum noſtrum exiſtimo, uidelicet do. Paridem per ſucceſſionem ab inteſtato acquiſiuiſſe bona poſita in territorio dicti Illuſtriſs. do. tanquam forenſem, & non diſtrictualem, & infra biennium à die acquiſitionis non factum fuiſſe diſtrictualem, nec bona illa alienaſſe, put uigore dicti ſtatuti tenebatur,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

batur,& ꝓpterea ipſum incurriſſe pęnas in dicto ſta-
tuto poſitas tàm in principio,q̃ in d.§.& ſi aliquæ ꝑ-
ſonæ, illas applicando ſecundũ diuerſitatem caſuũ,
videlicet, ꝙ ſi ipſe dominus Paris ante factũ ſtatutũ
bona ab inteſtato acquiſiuiſſet,puniatur, ut habetur
in d.§.& ſi aliquæ,ſed quia hoc non poteſt uerificari
in perſona illius,cum ſtatutum prædictũ iam diu an-
te natiuitatẽ domini Paridis fuerit editũ, & in eſſe ꝓ
ductum,ideo neceſſario dicendũ eſt ipſum incurriſ-
ſe pęnas, & publicationes,de quibus in princ. ex eo,
q̃a ipſe acquiſiuit ab inteſtato dicta bona in dicto di-
ſtrictu poſt factũ ſtatutũ,& propterea ſequitur, ꝙ ul-
tra aliàs pęnas ipſe puniet̃,ſeu ipſo iure , & facto pu-
nitus cenſeri debet publicatione illorum bonorũ, q̃
ipſo iure cameræ , & fiſco dicti Illuſtriſſimi domini
dicuntur fuiſſe acquiſita abſq; eo,ꝙ aliqua declarato
ria,& condẽnatoria fuerit neceſſaria, ita.n.in primis
important verba dicti ſtatuti in fine poſita ibi & bo-
2 na ſint publicata,† quę ſunt uerba pręteriti tꝑis,ſicut
uerba illa ſit priuatus,de quorũ natura eſt importare
ipſo iure adeò, ꝙ nõ requiratur ſententia,ut habetur
in c.in pęnis, de reg.iu.in 6. & per Bart. in terminis,
3 in l.imperator,ff.de iure fiſci.¶ Secundo† hoc ſuade
tur ex doctrina Bar.in d.l.imperator,q̃ alii ſequũtur,
ubi quærit, quando quis propter delictum priuatur
bonis,quæ fiſco debeant acquiri,an ipſo iure quis di
catur priuari, & ipſo iure abſq; ſentẽtia, & alio facto
bona debeant fiſco acquiri, & reſpondet concluden
do,ꝙ ſi quis delinquat circa rem, & non circa perſo
nam,uel aliàs,tũc ipſo iure priuatur,& ipſo iure fiſco
quoad dominium acquiritur per text.in d.l.impera-
tor,& in l.1.§.an bona,eo.tit. & in l.commiſſa, ff. de
publica.¶ Tertio hoc probatur etiam ex uerbis ſtatu
ti,referendo ſe ad pęnas prædictas,& ſic etiam ad pę
nas poſitas in principio,& maximè in caſu noſtro,cũ
in perſona domini Paridis ſolũ poſſint uerificari pę
næ poſitæ in principio ſtatuti,& non illæ, de q̃bus ha
betur in d.§.& ſi aliquæ,ut ſupra dixi: & ſe referendo
ad illas pęnas perinde eſt,ac ſi omnia, quæ tamẽ poſ
ſunt adaptari, eſſent in fine dicti ſtatuti expreſſa, q̃a
4 †dicta in lege relata cenſentur expreſſa,in l.referen-
te,l.omnes,C.de præſc.30.ann.l.1.& 2.ff.de coniug.
cum emancip.lib.& per Bart.in l.prætor,§. erit,ff. ui
bono.rap.cum ſi.Sed in prin. dicti ſtatuti ponitur pu
blicatio bonorum ipſo iure , & ꝙ bona publicata ip-
ſo iure dicantur cameræ acquiſita ſtatim quo &c.er-
go in caſu noſtro ex quo dominus Paris non fuit ef-
fectus diſtrictualis, nec dicta bona infra biẽniũ diſtri
ctuali uendidit,ea ipſo iure dicẽtur publicata, & acq̃
ſita camerę,& ipſe illis ipſo iure priuatus dicetur per
5 not.à Bar.in d.l.imperator,† q̃ uoluit,ꝙ illis caſibus,
quibus aliàs q̃s ipſo iure priuatus non diceretur, nec
bona ipſo iure dicerentur publicata, ſecus dicẽdum
ſit,ſi ſtatutum,aut lex utatur illis uerbis ſtatim,mox,
uel illico. Et tanto magis prædicta procedunt, & ue-
ra ſunt, ſi conſtaret, ipſum dominum Paridem , uel
eius patrem cui ſucceſſit,& à quo cauſam habuit,il-
la bona acquiſiuiſſe poſt ſtatutũ factũ titulo emptio
nis, uel donationis, uel alio ſimili titulo, præterquã
ſucceſſionis ab inteſtato,quoniam tunc in eo uerifi-
caretur primum caput ſtatuti directè, & immediatè
abſque illa modificatione,ꝙ infra biennium potue-
rit effici diſtrictualis,uel potuerit uendere diſtrictua
li, & conſequenter ipſo iure diceretur priuatus illis
bonis , & illa ipſo iure fuiſſent cameræ acquiſita, ut
6 in dicto ſtatuto habetur:Et† hoc eſt ſpeciale in fiſco,
ut ipſi rerum dominia acquirantur abſque traditio-
ne aliqua,cum regulariter dominiũ non poſſit abſq;
traditione acquiri iuxta l.traditionibus,C.de pactis,
ut probatur in l.fi.& ibi glo.C.de ſacroſ.eccle.& in l.

vnica,§.cum autem,& ibi Bal.C.de cad.tol.
in d.l.imperator,& per Mod.in d.l.tradition
7 ſi diceretur,† ꝙ quamuis bona dicantur ipſo
blicari,& do.Paris dicatur ipſo iure priuatus,
debet intelligi , ſequuta declaratoria publica
& priuationis,& non aliter, quia omnia iura
tia pęnam ipſo iure imponi debent intelligi
iudicis,& ſuperioris declaratione,ut no.dixi
l.ſi quis maior,C.de tranſact.& dicit Bal.in c.
bus mod.feu.amitt.in prin.& in fi.ꝙ quando
ſo iure cadit à rebus,non eſt ferẽda ſenten
amiſſione bonorũ , ſed ſuper declaratione
nis,& idẽ uoluit Io.An.in c.officiũ, de hæret.
cum ſecundum,eo.ti.in 6.& Bal.in d.l.ſi quis
& ad hanc declarationẽ non poteſt deueniri
te citata,ut eſt glo.no.in cle.præſenti,de cen
uer.conſtiterit,& ab hac declaratoria poteſt
ri gl.in c.cupientes,§.quod ſi,de elect.in 6.
& alios,in ca.quod conſultationem,de re
Ale.in addit.ad Bar.in uer. præſenti tempo
l.imperator:Reſpondetur,hæc poſſe ꝓced
re cõmuni , ſecus ſtante diſpoſitione dicti
prin.in uerſ.uicarius noſter, per quod uide
ſum,ꝙ nedũ abſq; aliqua declaratione bo
tur ipſo iure publicata,& fiſco acquiſita,
exequutio confiſcationis fieri poſſit abſq;
ceſſu,& abſq; eo,ꝙ alia ſententia,ſeu decla
ratur,ut ibi,& prædicta exequutioni mãd
8 quibus cõdemnationibus:Et† ſi diceretur
remouere ſolũ ſententiã condemnatoriã,
claratoriã,ut uidentur ſonare uerba,rñdet
debere intelligi de declaratoria condemna
nõ de ſententia condemnatoria duplici re
mo quia aliàs ſtatutũ circa hoc eſſet ſuperfluũ,
ultra ius cõe adderet prout fuit intẽtionis
de iure cõi nõ ſentẽtia , ſed declaratio requi
Cũ ergo ſtatutũ dicat, ꝙ p̄dicta poſſint exe
cõdemnationibus,debet intelligi de ipſa de
ria cõdemnationis,quæ ipſo iure facta fuit.
paret,quoniã cũ publicatio fuerit ipſo iure
bona dicantur ipſo iure fiſco acquiſita, cõ
contrafaciens dicatur ipſo iure à iure cõdem
ſolũ ſupereſt, ut declaretur cõdemnatus,
prælle gatis.Secundo hoc comprobo per text.
c.cum ſecundum,in fi.de hæreti.ubi dicitur
hæreticorũ ipſo iure ſunt cõfiſcata, exequutio
confiſcationis fieri non poteſt, niſi prius fue
ſentẽtia cõdemnatoria ſuper crimine,& doct.
ligũt per illum text.neceſſariam eſſe declara
ante,quã fiat exequutio confiſcationis,& ſic
loquẽdo de declaratoria loquitur per uerba
cantia ſententiã, & ita illũ intelligunt doct.
alio,niſi quia bona fuerant ipſo iure confiſca
ipſo iure facta fuerat condemnatio, unde po
quendo de exequutione confiſcationis, q
requiratur ſententia, intelligitur de declara
ibi.Ita in caſu noſtro dicamus, ꝙ ex quo ſta
luit bona eſſe ipſo iure confiſcata, & acquiſita
ræ,& poſtea in exequutione confiſcationis
ri aliquam cõdemnationẽ, debet intelligi de
ratoriis condemnationũ,& confiſcationũ
9 †dici etiam poſſet, ꝙ licet quãdo pęnæ ipſo
ge imponũtur,requiratur declaratio,ut ſupra
hoc eſt uerum,niſi imponeretur ipſo iure p
uationis bonorum,& ultra lex procederet,
ius fiſco,ꝙ illa bona fiſco ipſo iure dicerentur
ſita,& in eum tranſlata, ut eſt de mente Bal.
hoc amplius , C. de fideicomm. in princ.
utrum &c. Secus uero , ſi ſimpliciter pœna
priuationis ipſo iure imponeret̃, quia tunc

toria regreretur, & ita procedãt primo loco allega-
ta. Nec obſtat tex. in d.c. cum ſecũdum, quia ibi lex,
ſeu canon vlterius proceſſit, requirẽdo ſententiã, &
hoc argumento tex. cũ ibi no. per Bal. in l. nõ dubiũ,
C. de legibus, & p doct. maximè Alex. in l. 1. ff. de lib.
& poſthu. & ratio eſſe põt, qa ex quo vltra priuatio-
nẽ ipſo iure factã ſtatutũ, ſeu lex voluit illa bona ip-
ſo iure acquiri debere, & eſſe acquiſita fiſco, hæc ge-
minatio verborũ ipſo iure debet plus operari, quàm
ſimplex expreſſio, argumẽto eorũ, quæ habentur in
l. ſi cautio, de fide inſtrum. Rurſus cũ fiſcus habeat
hoc priuilegiũ, vt ſibi dominiũ rerũ ipſo iure abſq;
alio facto poſſit acquiri, vt ſupra, in caſu iſto ipſo iu-
re bona dicentur ei acquiſita quoad dominiũ abſq;
alia declaratione, immò ipſi fiſco ignoranti, ſicut in
10 ſimili dicimus de legatario, † cui etiam ignoranti ip
ſo iure dominiũ rei legatæ abſq; traditione, & facto
aliquo acquiritur, vt no. in d. l. traditiõibus, C. de pa
11 ctis. Item ſicut in ſimili † ipſi fideicõmiſſario etiam
ignoráti acquiritur dominium rerum fideicõmiſſo
ſubiectarum, ſi fuerint per hæredem grauatũ aliena
ta, euueniente fideicõmiſſi cõditione, nec aliqua de-
claratio reqritur, ut eſt tex. ibiq; Bar. & alij in l. pen.
ad Trebell. & habetur per Bar. & alios in l. fi. §. ſin
aũt, C. cõia de leg. ¶ Et tenẽdo cõcluſionẽ ſupra tra
ditã, ſuperſunt remouẽda aliqua, quę prima facie ali
qualiter obſtare vidẽtur: & in primis nõ obſtat, ꝙ p
quoddã proclama, ſeu bãnimẽtũ factum ſuper mate
ria dicti ſtatuti videatur ſublatũ, & correctũ dictum
12 ſtatutũ, † arg. no. per Inn. in c. accedẽtibus, de priuil.
& faciunt no. per Alex. in l. oẽs populi, in 7. col. ff. de
iuſti. & iure, & p Abb. in c. dilecta, de præben. & in c.
cum M. de cõſtit. qui volũt ſtatutũ dici, & poſſe tolli
per actum contrariũ factũ ab iis, qui poſſent ſtatutũ
cõdere, & tollere, ſed dictũ proclama videtur ſtatu-
to prædicto cõtrariari, vel ſaltẽ illud reſtringit, & fa-
ctũ fuit per eũ, qui poterat ſtatutum illud tollere, &
illud cõdere, propterea qđ in loco iuriſdictionẽ, im
mò mixtũ, & merũ imperiũ habebat iuxta ea, quę ha
bẽtur in c. vt animarũ, de cõſti. in 6. & p Bar. & alios
13 in d. l. oẽs populi, & tale proclama dr̃ eſſe ſtatutũ, ex
quo venit ad reſtrictionẽ ſtatuti, nam interpretatio
reſtrictiua dr̃ eſſe ſtatutũ, vt voluit Bal. per illũ tex. in
l. cũ acutiſſimi, in 2. col. C. de fideicom. Quia rñde-
tur, ultra aliqua à quodã alio ſuper hac cauſa, & ſup
hoc articulo ſcripta, ꝙ ꝓclama factũ nomine Illuſ.
do. habuit dependẽtiã, & fundamentũ à quibuſdam
literis illius, & ſic à quadã ipſius epiſtola, vt clarè col
ligitur ex ipſo ꝓclamate, & ex literis etiam dicti Illu
ſtriſs. do. ergo tota uis ab illis dependet, & in eis con
ſiſtit, argumẽto auth. ſiquis in aliquo cũ materia, C.
de eden. Ex quo ſequitur, ꝙ ex dictis literis, & ex epi
ſtola prædicta ſtatutum nõ debet dici correctũ, neq;
14 ſublatũ, quoniam † ſpeciale eſt in ſupremo principe
nõ recognoſcẽte aliquem ſuperiorem, ꝙ per epiſto-
lam poſſit legẽ condere, & cõſequẽter corrigere, vt
in §. ſed qđ principi, Inſti. de iure natu. gen. & ciui. &
in l. 1. ff. de cõſti. prin. & ubiq; habetur. Sed Illuſtriſs.
do. non eſt ſupremus princeps, quia ſaltem Cæſarẽ,
ſeu Imperatorẽ recognoſcit in ſuperiorẽ, vt pro cõ-
ſtãti mihi præſupponitur, ergo &c. Secundo poſito,
in hoc debere attẽdi proclama, & cõſequenter per il
lud dici ſtatutũ eſſe correctũ, dico hoc verũ eſſe ab-
ſque dubitatione quoad caſus, qui poſt proclama, &
bannimentũ factũ euenerũt, & nõ quoad caſus præ-
teritos, ſeu quoad bona, quę iam ante proclama fue
rãt ipſo iure cõfiſcata, qm̃ uirtus legis eſt ſe extẽdere
ad futuros, nõ aũt ad præteritos caſus, ut in c. cogno
ſcentes, & in c. fi. extra de conſtit. cum ſi. ibi no. Sed
ante, quàm dictũ proclama factũ fuiſſet, iam do. Pa-
ris fuerat ipſo iure priuatus, & bona illius fuerant ip
ſo iure acquiſita cameræ fiſcali dicti Illuſtriſs. do. ex
eo, quod ipſe diſpoſitione ſtatuti prædicti, quod ab-
ſque dubio ante factum proclama erat, & ad huc eſt
in viridi obſeruantia, contrafecerat, ergo &c. ¶ Non
obſtat reſcriptum conceſſum dicto do. Paridi, quia
ultra reſponſiones, quas alius aduocatus accommo
dauit, ego dupliciter reſpondeo, primo ꝙ Illuſtriſs.
do. per illud reſcriptum voluit, & declarauit, ꝙ pro-
clama non comprehenderet do. Paridem, nec eius
bona, ſed proclama ſolum ſe extendebat ad bona,
quæ tempore facti bannimenti erant do. Paridis, &
ea tantum comprehendebat, & conſequenter non
ea, quæ illo tempore iam erant effecta cameræ, & fi-
ſci, ergo & reſcriptum, quod uenit ad declarationẽ
proclamatis, ſolum debet intelligi de iis bonis, quæ
tempore banni erant ipſius do. Paridis, & non de bo
nis fiſci ipſo iure fiſco acquiſitis, ut ſupra; & reſcriptũ
cõceſſum do. Paridi duntaxat operabitur effectum
quoad bona, quæ erant illius tempore, quo factum
fuit, & ita hæc propriè fuit mens Illuſtriſs. do. reſcri-
bentis, ꝙ do. Paris bona, quæ habebat, & quæ tunc
erant ipſius, poſſit tenere, & poſſidere, nec illa tenea
tur uendere, quamuis non ſit diſtrictualis, nec habi-
tet in diſtrictu Illuſtriſs. do. non obſtante proclama-
te, nec obſtãtibus ſtatutis, & conſuetudinibus in cõ-
trarium faciẽtibus, quibus Illuſtriſs. do. quoad hunc
15 caſum derogauit. Secundo dico, ꝙ † per tale reſcri-
ptum do. Paris non dicitur reſtitutus ad bona, quæ
iam fuerant ipſi fiſco ipſo iure acquiſita, niſi hoc ex-
preſsè, & ſpecialiter do. reſcribens dixiſſet, & expreſ
sè ad illa reſtituiſſet, ut eſt tex. in l. 2. & fi. ibiq; doct.
C. de ſenten. paſſ. unde cum reſcriptum poſſit opera
ri quo ad bona, quæ tempore facti proclamatis erãt
ipſius do. Paridis, non debet extendi ad bona, quæ
iam alteri, hoc eſt fiſco erant acquiſita, ut in dictis
16 iuribus, quia † ad bona maximè iam alteri acquiſita
quis nunquam dicitur reſtitui etiam ex reſtitutione
generali, niſi expreſsè etiam ad illa fuerit reſtitutus,
vt habetur in d. l. fi. Sed in caſu noſtro do. Paris non
fuit reſtitutus ad illa bona, quæ iam fuerãt fiſco acq-
ſita, nec aliquid de eis fuit expreſſum, ergo &c. Et ita
in prædictis iuris eſſe exiſtimaui. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Domũ præbẽs ad delictũ cõmittendũ etiam minor annis xxv. an & quando eadem pęna cũ delinquẽte puniatur, nu. 2. & 15.*
2 *Auxilium delinquenti præſtans quando mitiori pœna puniatur, & quando eadem, & num. 3. 8. 10. 16. & 18.*
3 *In pœnalibus à diſpoſitione ſtatuti non eſt recedendum.*
4 *Receptãs in domo ſua cognatos, & affines delinquẽtes nõ eadẽ cũ deliquẽtibus, ſed leuiori pœna punitur; et an hoc ſi uerũ, n. 18.*
5 *Etiam ſi eſſent criminoſi læſæ maieſtatis.*
6 *Auxilium, ſeu miniſterium præſtans ad homicidium etiã ſciẽter, & doloſè quomodo puniatur, & num. 19. ubi declaratur.*
7 *Pęna rõne ætatis minuitur, & an, & quando id ſit uerũ, nu. 20.*
9 *Conſilium, & fauorem præſtans ad delictum quando eadem cum delinquente, & quando minori pœna puniatur.*
11 *Auxiliũ præſtans frangenti pacẽ punitur eadem pęna cum ipſo frangente, etiam ſi ignorauerit pacẽ factam, & ex eo frangi.*
12 *Dans operam rei ſui natura illicitæ tenetur vltra intẽtionẽ ſuam.*
13 *Læſæ maieſtatis crimen à non ſubdito non committitur;*
14 *Si tamen opem ſubdito illud committenti præſtet, eadem pœna cum principali delinquente punitur.*
17 *Delictum unum, & idem poſſe diuerſimodè per diuerſas leges puniri non eſt inconueniens, quamuis multiplici pęna ex diuerſis legibus puniri non poſſit, niſi hoc ſit expreſsè cautum.*
19 *C. ſicut dignum de homicid. declaratur.*
21 *Minor etiam impubes pubertati proximus an, quando, & quomodo ob delictum puniatur.*

EP-